

ciennitet og de samme lønforhold, når de flyttes over, det er sådan set mine bemærkninger til det.

Så vil jeg endnu en gang slå fast, at forslaget altså ikke er et skjult forsøg på at forringe medarbejdernes forhold. Tværtimod er det et forsøg på at lave en mere effektiv organisering, og jeg håber sådan set, vi kan være enige om, at netop når vi sammenligner med de andre nordiske lande, kan vi se, hvilke ulemper der er ved det nuværende system i Danmark, og at det vil give nogle helt klare gevinster, at vi laver et enstrengt system.

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Det skal jeg nok komme tilbage til i min ordførertale.

Jeg har sådan set helt principielt en positiv tilgang til det forslag, vi behandler her, men én ting er at blive rimeligt behandlet lige i øjeblikket, noget andet er, hvad fremtiden bringer. Hvis enhver lønfremgang bliver spist, og alternativet er, at hvis man var blevet i den daværende organisation, ville man have beholdt den samme løn og fået de lønforhøjelser, man skulle have, forstår jeg godt, hvis det opleves som en urimelighed. Så bliver man faktisk dårligere stillet, selv om man gør sig umage, fordi forhøjelsen bare bliver regnet ind i den grundløn, man fik ved overgangen.

Jeg spørger ikke til en arbejdsgiverholdning, jeg spørger til Venstres grundholdning: Er det rimeligt, at hvis man gør sig umage, fordi man f.eks. gerne vil have et resultatløntillæg, bliver det bare spist op af et løntillæg, man har fået på grund af strukturreformen, fordi man er blevet overflyttet til et andet lønsystem?

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (V):

Rent principielt kan jeg sige, at uanset om det er lige i overgangsfasen eller i den fremtidige situation, er det altid afgørende, at der er forhold, som gør, at medarbejdere vil gøre sig umage og gøre en ekstra indsats. Sådan skal det være, uanset om vi snakker offentlige arbejdspladser eller private arbejdspladser, det er min helt klare og principielle holdning. Men igen: Jeg synes, det ville være underligt, hvis det var her i Folketinget, den konkrete diskussion og forhandling om de fremtidige løn- og arbejdsvilkår for alle offentligt ansatte skulle foregå.

Henrik Sass Larsen (S):

Jeg kan forstå, at ifølge Venstre og de øvrige borgerlige partier er velfærdssamfundet en så stor succes i dag, at ikke nogen – ikke engang dem, der har talt om det – længere drømmer om at afskaffe det. Men noget andet er så, hvad man faktisk gør og måske allerinderst inde kunne tænke sig at gøre.

Velfærdssamfundet er fra at være en socialdemokratisk-radikal vision i virkeligheden blevet udtænkt og udformet gennem årtier og fremstår i dag som den, om end ikke perfekte, så bedst mulige samfundsmodel, der er blevet realiseret på den blå klode. Opbygningen har taget udgangspunkt i retfærdighed, friheden er blevet realiseret som tilstedeværelsen af værdige valgmuligheder for den enkelte, ligheden er brugt som løftestang i arbejdet på at nå målet, og solidariteten er det bindemiddel, der har skabt et stærkt fællesskab. Det gælder på så vel udgiftssiden som indtægtssiden, og derfor er skattelovgivning og skatteforvaltningen, en helt central størrelse.

Skattelovgivning og forvaltningen af denne handler om retfærdighed, altså hvilke skuldre der skal bære hvilke byrder, og hvordan området skal forvaltes i det daglige. Derfor skal der spidse ører og sonderes paragraffer, når man laver skatteforvaltningens grundlov om.

Kl. 13.50

Hvad angår paragraffer, bliver man ikke skuffet over mængden af dem, når man studerer disse to forslag, men det kan man imidlertid godt blive med hensyn til, hvordan det står til med retfærdigheden. Vi synes, der er store problemer og mangler ved disse forslag.

En række sager afgøres i dag i Ligningsrådet, og der er ikke tale om småpenge, når der falder en afgørelse. Oprulningen af TDC-sagens milliardfradrag viser med al tydelighed, hvad vi taler om.

Ligningsrådets og i fremtiden Skatterådets arbejde handler om udøvelse af retfærdighed, og når man ændrer arbejdsvilkårene og gør dem dårligere, bliver vi skeptiske. Vi synes ikke, det er hensigtsmæssigt, at man afskaffer muligheden for bindende forhåndsbesked fra Skatterådet. Vi mener ikke, det er hensigtsmæssigt, at borgerne og erhvervslivet ikke længere skal have mulighed for at fremlægge deres sager for Skatterådet, og værst af alt synes vi, det er direkte uacceptabelt, at man udhuler Skatterådets kompetence, så det bliver told- og skatteforvaltningen, som har ret til at bestemme, hvilke sager